

Robert College
Дек. 22-ви 1880

Уравай ми Славейков!

Писмото ти отъ 2-ви
милдадо на вѣтне прѣсѣ, нѣ не можѣхъ да ти отговоря
наскоро защото бѣхъ занятъ съ доста работѣ по причинѣ
на испѣтаніята. Сега вече испѣтаніята ми сѣ свърше-
ли и распусѣтъ ми е захакалъ, тъй щото азъ имамъ
по охотно вѣтне да ти пиша. Въ прѣдизвѣ писмо
си въ Букурѣцѣ, нѣ съмнѣвамъ се да ми то ще да те
заважи тѣмъ. Твърдѣ е вѣроятно че до сега ти трѣба
да си трѣмъ въ Бѣне за Парижъ.

Азъ са радвамъ че ти са допрѣвилъ срѣдство да
отидешъ койгѣ по Европа да си изучавашъ наукѣта си;
нѣ въ свѣтѣ вѣтне мѣстъ ми е тѣмъ че ти да-
вашъ стипендія само за дѣтъ години. Спорѣдъ мене
дѣтъ години не сѣ достатѣчно за да можешъ да изу-
чишъ основно прѣдметъ-тъ за който оставашъ.
Нѣ твърдѣ е вѣроятно че съгѣ дѣтъ години, може да ти
са отстъпи повече стипендія, тъй щото да мо-
жешъ да останешъ въ Парижъ по за дѣлъ вѣтне.

Азъ никога не съмъ живѣлъ въ Парижъ катъ че-
накъ, и сѣгѣмъ не можъ ти каза точно какво е
Парижъ катъ ченѣскѣя животъ. Въобщенно
кажеиъ че Парижъ е твърдѣ много расшарѣнъ
градъ; азъ не съмъ го напѣвилъ да е по расшарѣнъ